

Reedició de "Anglada", d'Elisabeth Vergés

Date : 05/06/2017

Publicat el 05/06/2017

Text: Miquel Vilaplana d'Abadal

Geòleg jubilat, alpinista i viatger. Soci del CMSC, ha escrit sobre muntanya i actualment filma documentals de la història de l'escalada catalana. Es director de *elmuntanyenc.cat*

Fotografies. Editorial Desnivel i consell de redacció

Hi ha pocs llibres que documentin l'alpinisme català a partir de finals de la dècada dels cinquanta: *Annapurna Est. Un 8.000 verge* de Jordi Pons (Ed. Joventut, Barcelona 1976); *Anglada*, d'Elisabet Vergés (Ed. Desnivel, 2002, versions en castellà i català); *Cels de Safir* d'Eduard Sallent (Cossetània Edicions, 2008), i *Alpinisme sense ficció* (enllaçar) de Jordi Pons (Ed. Desnivel, 2017), entre d'altres.

El passat mes d'abril l'editorial Desnivel ha portat a les llibreries la segona edició i en català d'*Anglada*, d'Elisabeth Vergés. Centrat en la figura d'en Josep Manuel Anglada, relata una vida plena d'activitats de muntanya, en família i amb amics, i de retruc, dibuixa una generació cabdal de l'alpinisme català. I és en aquest vessant històric on rau, per nosaltres, l'interès més gran del llibre. Malgrat que voldríem saber més coses de moltes de les ascensions que s'expliquen, haurem d'esperar fins que s'escriguin obres de recerca sobre la història de l'alpinisme català, un buit imprescindible omplir.

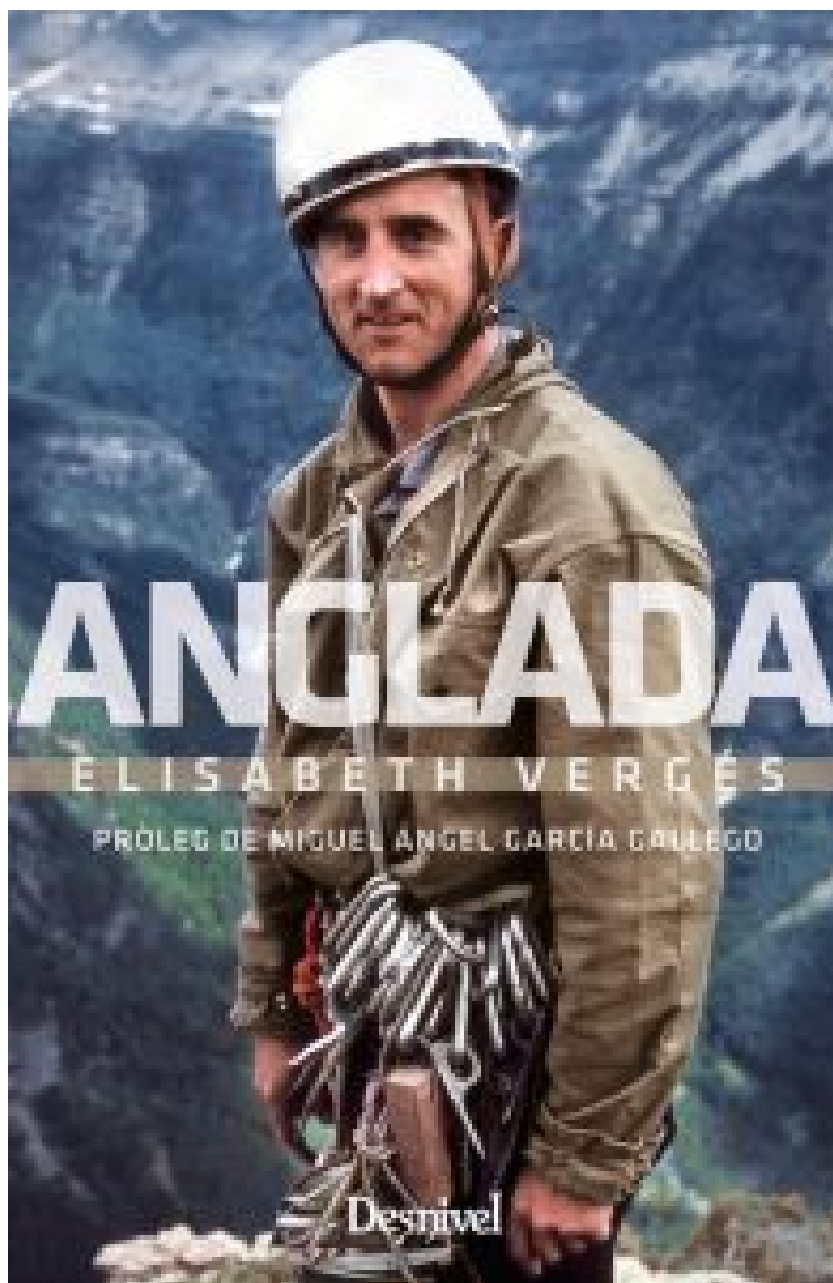

JM Anglada i Elisabeth Vergés amb escaladors osonencs, al cim del Cap de Mort de les Gorgues o Ninot (Osona)

La generacions es van succeint i en els mateixos escenaris les maneres de fer evolucionen i canvien amb el temps, també a la muntanya. El camí fet abans i després de la Guerra Civil Espanyola, al Pirineu i especialment a Montserrat, havia generalitzat l'escalada lliure i artificial clàssiques basada en els pitons d'assegurança i de progressió. A partir de 1955 s'hi afegeixen les assegurances d'expansió —legat dels escaladors de la postguerra com en Jordi Álvarez—, que van trencar la barrera de l'inaccessible. Així, a finals de la dècada dels cinquanta del s. XX, l'escalada peninsular ja havia viscut un procés de modernització, psicològica i del material, seguint la tendència dels països dels Alps, on varen néixer l'alpinisme romàntic i l'esportiu.

Els escaladors de la postguerra varen ser rellevats pels de “la generació Anglada” —del cognom del seu líder—, precursors de l'alpinisme de dificultat i la primera generació que va escalar als Alps i a les serralades més altes del món. Parlem d'Anglada, Cerdà, Civis, Guillamón, Pérez-Gil, Pokorski, Pons, Riera, germans Vergés, entre d'altres.

Escalen cims per rutes de roca i de mixt, de compromís i de llarga permanència en paret, entre elles la trilogia de les parets nord alpines, l'Eiger, Cervíno i Grandes Jorasses. En els trenta anys següents al 1955 —any frontissa—, pugen, per primer cop a Espanya, cims de cinc, sis, set i vuit mil metres, alguns verges, com l'Istor-o-Nal (Hindu Kush, 7.398 m) i l'Anapurna Est (Himàlaia, 8.008 m) el primer vuit mil espanyol.

A continuació, reproduïm íntegrament el pròleg de les dues edicions, escrit per **Miguel Ángel García Gallego**, que és concís i aclaridor:

Josep Manuel Anglada és el més destacat precursor del món de l'alpinisme de dificultat a Catalunya i Espanya. El pioner decidí en el nostre país que ens va permetre arribar per primera vegada i per rutes noves a les cotes del sis, set i vuit mil metres d'altitud als Andes i a l'Himàlaia. També és l'artífex de les primeres nacionals a la cara nord de l'Eiger i a la Walker, i l'oberturista de múltiples vies a Ordesa, Riglos, Dolomites i Montserrat.

Tal com ha passat en el cas d'altres líders generacionals, la seva significació va transcendir l'àmbit esportiu i va obrir portes que han permès les actuals realitzacions del nostre esport al món.

L'Anglada va iniciar les conferències de muntanya, l'assessorament tècnic i la fabricació de materials nous i també va impulsar alguns dels millors textos i traduccions de la literatura alpina. Josep Manuel va assentar amb eficàcia les bases encara vigents de la nostra activitat i ho va aconseguir amb l'elegància i la senzillesa que el caracteritzen, lliure de qualsevol forma de lluïment personal o de competitivitat.

Però l'Anglada encara és molt més, perquè és molt difícil trobar algú capaç de combinar amb tanta harmonia família, treball, esport, il·lusió i amistat.

Miguel Ángel G. Gallego

Feu clic per veure el video:

[Annapurna Est \(1974\), primer vuit mil espanyol](#)

Altres articles de l'autor a EIMuntanyenc

[Viatge a l'antiga Etrúria. Paisatge i necròpolis](#)

[Una escalada a la Dent d'Orlu](#)

[Jordi Pons. Alpinisme sense ficció](#)

[Caminades naturalistes per l'illa de Tenerife. Part I](#)

[Caminades naturalistes per l'illa de Tenerife. Part II](#)

[Volar el camí](#)

[La Cresta del Diable al Mont Blanc de Tacul](#)

[La Peña Sola d'Agüero](#)

[Crònica d'una escalada a la via Estasen del Calderer](#)

[Viatge a l'antiga Etrúria. Introducció històrica, paisatge i necròpolis](#)

[Història d'un còdol](#)